

פון ז' אדר צו י"א ניסן

לויט 'דבר מלכות' פון שבת פרשת תצוה תשנ"ב

שטארקייט און פעסטקייט

'מזל' באַציט זיך איבעראַל צו די שטערן אין הימל וואָס העלפן צו דעם מענטשן. אָבער מיר אידן האָבן ניט קיין שייכות צו שטערן, אונזער מזל איז אינגאנצן אנדערש, עס רעדט זיך וועגן עצם הנשמה, וועגן דעם צובונד וואָס יעדער איד האָט מיטן אויבערשטן און צוליב אים קען זיך אַ איד ניט אָפּרײַסן ח"ו פון דעם אויבערשטן אין קיין צושטאַנד.

אין דעם געבורטס טאָג פון משה, דער מזל פון אידן פאַרשטאַרקט זיך, און אידן באַקומען אַ ספעציעלער חוזק און תוקף (שטאַרקייט און פעסטקייט) צו זיין צוגעבונדן צום אויבערשטן וואָס ס'זאָל ניט זיין. אזוי איז געווען אין פורים, ווען אידן זיינען געשטאַנען מיט מסירות נפש קעגן המן'ס גזירה און ניט גע'שמד'ט רח"ל.

און פון דעם קומט דער נאָמען פון חודש 'אדר' - 'אדיר', וואָס דער טײַטש דערפון איז שטאַרקייט און מעכטיקייט, אין דעם חודש איז אונטערגשטראַכן דער חוזק און תוקף פון דעם אידישן פּאָלק וואָס אויך זיי ווערן אָנגערופן 'אדירים'.

דער רבי מלך המשיח שליט"א באַטאָנט אַז דער צוועק איז דווקא דירה בתחתונים, געזונטע נשמות אין געזונטע קערפער. דעריבער אַז מ'רעדט וועגן 'מסירות נפש' מיינען מיר ניט טויט חלילה. אדרבה, דער

דער געבורטס טאָג פאַר נשיא הדור

אין דעם געבורטס טאָג דער מזל פון דאָס מענטשן איז גובר (פאַרשטאַרקט זיך), דאָס הייסט - זיין מזל העלפט אים ספעציעל. ז' אדר איז דער געבורטס טאָג פון משה רבינו, און אין אים איז גובר דער מזל פון דעם גאַנצן אידישן פּאָלק. ווייל משה רבינו איז דער נשיא הדור, און הנשיא הוא הכל (דער נשיא איז אַלעמען), דער גאַנצער אידישער פּאָלק.

ווען המן הרשע האָט אָפּגעוואָרפן אַ פּור צו פאַרטיליקן די אידן דערצײלט דער מדרש, איז אין יעדער חודש האָט ער געפונען אַ ספעציעלע זכות וואָס באַשיצט די אידן און פאַרמײַדט פון אים צו פאַרטיליקן זיי. אַנקומענדיק צו חודש אדר, האָט ער זיך געפּרײַט אַ גרויסע פּרײַד, אדר האָט קיין שום זכות ניט, און זיין מזל - מזל דגים - האָט אויך ניט קיין זכות, דאָס איז דעריבער די פּאַסיקע געלעגנהייט צו לוחם זיין קעגן די אידן. ספעציעל אַז אין ז' אדר איז געשטאַרבן משה.

המן האָט נישט געוואוסט אַז אין דעם זעלבן טאָג משה איז אויך געבוירן געוואָרן! זיין מזל איז גובר אויב אזוי, פאַר אים און פאַר דעם אידישן פּאָלק. מיר דאַרפן ניט אָנקומען צום מזל פון חודש אדר, ווייל דער מזל פון משה רבינו און פון אַלע אידן איז גובר און מאַכט אויס המן'ס גזירה, און מאַכט איבער דעם גאַנצן חודש אויף טובה און ברכה.

צוועק איז צו זיין אין דער וועלט. אידן זאלן לעבן אין געזונטע קערפער, און זייער פעסטקייט זאל זיך אנטפלעקן אין דער וועלט.

אזוי איז געווען פורים. נאך דעם ווי אידן זיינען געשטאנען מיט מסירות נפש זיינען זיי נישט געשטארבן ח"ו, 'זנהפוך הוא', אידן האָבן איבער געוואונען און האָבן גע'הרג'ט זייערע פיינט, און האָבן מקיים געווען תורה און מצוות מיט חוזק און תוקף און מיט אורה ושמחה וששון ויקר.

דאָס איז דער מהות פון ז' אדר, דער געבורטס טאָג פון נשיא הדור. אין דער טאָג ווערן געגעבן כחות צו דעם גאַנצן אידישן פּאָלק צו זיך פאַרשטאַרקן אין קיום תורה ומצוות מיט תוקף און חוזק און דווקא לעבנדיק געזונטערהייט און פריילעכערהייט.

אַנגעהויבן אין אדר, פאַרענדיקט אין ניסן

חודש אדר איז נאָר דער אנהויב. אין חודש אדר פאלט אויס פורים, און עס זיינען געווען אין עם ניסים ונפלאות, אָבער אויך נאָך דער נס האָט זיך פאַרגעזעצט די שווערע און שרעקלעכע גלות.

אויף חודש ניסן איז געזאָגט געוואָרן "בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל" (אין ניסן זיינען מיר אויסגלייזט געוואָרן און אין ניסן וועלן מיר זיך אויסגלייזט ווערן). חודש ניסן איז שייך צו די דריטע אויסגלייזונג וואָס ס'איז ניטאָ נאָך איר קיין גלות, און צום אייביקן בית המקדש. דער רבי אונטערשטרייכט דעם טאָג י"א ניסן, אין דעם טאָג דער אויבערשטער אַנטפלעקט זיך צו מאַכן פאַר זיך אַ דירה בתחתונים.

פאַר אויספירונג: אין ז' אדר - דער

געבורטס טאָג פון משה רבינו דער גואל ראשון (דער ערשטער אויסגלייזער), באַקומט יעדער איד אַ ספעציעלער חוזק און תוקף צו זיין עבודה אין וועלט. אין חודש ניסן און ספעציעל אין י"א בו, דערגענצט זיך די עבודה און ס'קומט די גאולה האמיתית והשלימה.

תכל'ס, צו ברענגען די גאולה

אזוי ווי שטענדיק, דער רבי מלך המשיח שליט"א לערנט אָפּ פון יעדער זאָך א קלאָרע אָנווייזונג למעשה בפועל:

יש להוסיף ביתר שאת וביתר עז, ובתגבורת החיות, בכל מעשינו ועבודתינו בלימוד התורה וקיום המצוות, כולל ובמיוחד בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, כדי להביא בפועל ובגילוי את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

די אָנווייזונג איז אַ קלאָרע, אַן איינפאַכע און א צוועקמעסיקע. צו טאָן נאָך און נאָך אין אַלע געביטן, ספעציעל אין די מבצעים, כדי צו ברענגען די גאולה אָהער. אַלץ וואָס מיר האָבן געלערנט אויף מסירות נפש, אויף דער תוקף און חוזק פון דעם אידן דאַרף זיין אין איין ריכטונג: צו ברענגען אין דער ווירקלעכקייט און עפנטלעך די גאולה האמיתית והשלימה!

און אָט דעמאָלט וועט זיך מקויים ווערן אין אונז דער פסוק (פון סדרה פון קומענדיקן שבת) "כי תשא את ראש בני ישראל" - דער אויבערשטער וועט מושח זיין דעם 'ראש בני ישראל' (ראשי תיבות רבי) ער זאל זיין דער מלך המשיח און זאל קומען אונז אויסגלייזן וואָס שנעלער, תיכף ומי"ד ממ"ש ממש ממש!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

יו"ל ע"י
תנועת הנוער
צבאות ה' בארה"ק

